

گپ و گفتی با زینب موسوی پوشش ضدیخ

من مانند یخنوردی جذاب نبودم.
آیا یخنوردی ورزش سختی برای دختر خانم‌های نیست؟

در میان رشته‌های ورزشی، یخنوردی جزو رشته‌های سخت محسوب می‌شود، چون در این رشته با چند عامل مانند صعود کردن در هوای سرده، کنترل تجهیزات و غیره روبرو هستیم. ولی این باعث نمی‌شود که این رشته برای خانم‌ها مشکل باشد. من اعتقاد دارم که دختر خانم‌های ایرانی توانایی رسیدن به تمام اهدافشان را دارند و قطعاً وقتی چیزی برایشان در اولویت قرار می‌گیرد، دیگر برایشان سخت به حساب نمی‌آید.

آیا دخترها می‌توانند در همهٔ ورزش‌ها موفق باشند و با آقایان رقابت کنند؟
قطعاً دخترها می‌توانند در همهٔ رشته‌های ورزشی موفق باشند و هم‌پای آقایان رقابت کنند. در المپیک دیدیم که خانم‌ها موفق‌تر از آقایان بودند. توانستند رتبه‌های بسیار خوبی کسب کنند.

اولین بار که مدال آسیایی گرفتید چه حسی داشتید؟
وقتی مدال آسیایی را گرفتم، اعتماد به نفس بسیار زیاد شد. خودم را باور کردم و فهمیدم خیلی زود می‌توانم نتیجهٔ بهتر از این هم بگیرم، انگیزه‌ام بیشتر شد و هدف‌هایم خیلی بزرگ‌تر شدند.

خانواده‌تان چه نقشی در مسیر پیشرفت‌تان داشتند؟
مطمئن باشید، هر کس که به نتیجهٔ خوبی در زندگی اش می‌رسد، عواملی پشتیش بوده‌اند. باید به دانش‌آموزان که مخاطبان من در این

ورزش را از چه زمانی و چه سنی شروع کردید؟

ورزش را از سن شش سالگی شروع کردم و از ۳۳ سالگی تصمیم گرفتم به صورت حرفه‌ای به ورزش ادامه دهم و وارد رشته یخنوردی شدم.

چه ورزش‌هایی را انجام می‌دهید؟
شروع ورزش کردنم با رشتهٔ زیمناستیک بود و رشته‌های بدن‌سازی، اسکواش، دوومیدانی و کمی اسپرسواری را هم تجربه کرده‌ام.

آشنایی تان با رشتهٔ ورزشی یخنوردی چگونه بود؟

شروع آشنایی من با این رشته از شرکت در یک مسابقه به صورت تفریحی بود و من قبل از یخنوردی از سال ۱۳۹۰ با رشتهٔ سنتگنوردی آشنا شدم و سال ۱۳۹۳ بود که تصمیم گرفتم به صورت جدی وارد یخنوردی شوم.

سال ۱۳۹۲ در شهر همدان یک مسابقهٔ یخنوردی برگزار شد و من به صورت تفریحی در آن شرکت کردم، چون قبل از آن سنتگنوردی می‌کردم، کمی با این رشته آشنا بودم، اما نه به طور کامل. در هین مسابقه وقتی مشغول صعود بودم، احساس کردم این رشته خیلی جذاب است و می‌تواند تمام چیزهایی را که من از ورزش می‌خواهم، برایم داشته باشد و مرا در ورزش به هدفم برساند. من رشته‌های زیادی را تجربه کرده بودم و به واسطه اینکه خانوادهٔ پرجمعیتی داشتم و اعضای خانواده‌ام هم همهٔ ورزشکار بودند، با سایر رشته‌ها هم مثل بسکتبال، فوتبال، والیبال... آشنایی داشتم، اما هیچ‌کدام برای

زینب موسوی، دارندهٔ مدال نقرهٔ بازی‌های آسیایی و یکی از ۱۰ یخنورد برتر جهان است.

او عاشق هیجان است و از شش سالگی ورزش را شروع کرده است. او علاوه‌بر یخنوردی مربی دوچرخه‌سواری و بدنسازی است.

سفر کردن را بسیار دوست دارد و به خاطر رشتهٔ ورزشی و تمرین‌هایش دائم در سفر است.

زینب موسوی بسیار اهل کتاب خواندن است و می‌گوید مطالعه در برنامهٔ روزانه‌اش جایگاه ویژه‌ای دارد. در ادامه گفت و گویی ما را با او بخوانید.

بخوانید، به این دلیل که پیش زمینه‌ای درباره مشکلات و اتفاقاتی که احتمال دارد رخ دهدن، به دست می‌آوری و وقتی کتاب خوانده باشی و آگاه باشی، خیلی راحت‌تر می‌توانی با آن کتاب بیایی. مثلاً وقتی در کتابی در مورد بیماری عزیزانت یا وقوع جنگ در کشورت می‌خوانی، بهتر می‌توانی با آن کتاب بیایی و تاره به بقیه هم کمک می‌کنی. در کل به نظر من، کسانی که کتاب می‌خوانند، یک سطح از بقیه جامعه بالاتر هستند. من سعی می‌کنم، اکثر اوقات فراغتم را کتاب بخوانم که لبته اووقات فراغتم به علت تمرینات و مسابقات، زیاد نیست. اما وقتی به سفر می‌روم، همیشه در مسیر کتاب می‌خوانم.

از تفریح‌ها و سرگرمی‌هایتان بگویید.

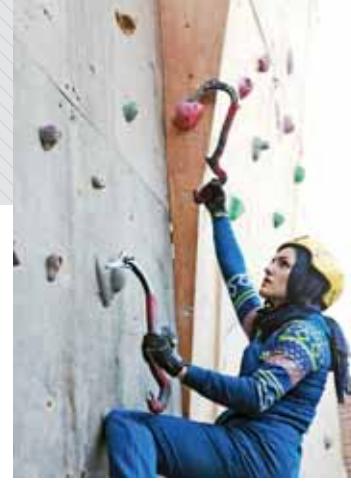
تفریح و سرگرمی‌هایم می‌تواند دیدار دوستانم و همین طور تجربه ورزش‌های دیگر؛ مثل شنا، بدminentون... باشد.

وقتی دلتان می‌گیرد، چه کار می‌کنید؟

شب‌ها بیدار می‌مانم و گاهی وقت‌ها به آسمان خیره می‌شوم و با خدا صحبت می‌کنم. می‌بینم که هنوز امیدی برای ادامه زندگی وجود دارد، چون همیشه خدا را دارم. همیشه هم از رفتار مردم کشوم تعجب می‌کنم. چون دین ما اسلام است و مسلمانیم، چه دلیلی دارد که وقتی یک نفر به تو بدی کرده است، حتماً جوابش را با بدی بدھی؛ آن هم وقتی می‌دانی خدایی هست. من با تمام سختی‌ها، نه می‌ترسم نه نامیدم می‌شوم. من در سن پایین پدرم را از دست دادم، شرایط مالی خلیلی ضعیفی داشتم و ۱۶ سال مادرم مريض بود و فوت کرد. من به خودم می‌گویم: چرا باید ناراحت باشم، افسرده‌گی بگیرم و زندگی را برای خودم تلخ کنم، وقتی که خدایی به این بزرگی هست که می‌توانم به او تکیه کنم؟! همیشه با خدا صحبت می‌کنم، قرآن می‌خوانم و شب‌ها به ماه نگاه می‌کنم.

و حرف آخر؟

امیدوارم بانوان بیشتر به سمت ورزش بروند، چون جدا از سلامتی، باعث می‌شود که راحت‌تر با مشکلات زندگی‌شان کنار بیایند. همیشه می‌گویند ذهن خوب و روح بزرگ در بدن قوی است. با ورزش روحشان بزرگ می‌شود. وقتی که بتوانند فشارها را در ورزش تحمل کنند، با خیلی از مشکلاتی که در زندگی‌شان دارند هم می‌توانند کنار بیایند.

مجله هستند بگوییم، اگر می‌خواهند پیشرفت کنند، باید خانواده را در کنار خودشان داشته باشند و آن را حفظ کنند. منتها در کنار خانواده، برای من مریبی‌ها و مشاوره‌های زیادی رحمت کشیدند و در قهرمانی و پیشرفت من نقش داشتند.

آیا تحصیلات برای ورزشکار مهم و تأثیرگذار است؟

من تصمیم دارم، تحصیلات دانشگاهی را تا پایان دوره دکترا ادامه دهم. به عقیده من، اگر کاری که انجام می‌دهیم، با علم هماره باشد، عملکرد مثبت‌تری خواهیم داشت. ما ورزشکارها در آینده جایگاه مریب را می‌خواهیم داشته باشیم. بنابراین اگر بتوانیم با علم و آگاهی بیشتر و بهتر با شرایط مواجه شویم، موفق‌تر خواهیم بود. در مسابقات جهانی و المپیک هم رتبه‌های بهتری به دست خواهیم آورد.

در حال حاضر روزی چند ساعت ورزش و تمرین می‌کنید؟

روزی حداقل چهار ساعت تمرین و ورزش می‌کنم و هنگامی که به مسابقات نزدیک می‌شوم، برنامه‌هایم را تغییر می‌دهم. ولی به طور عادی همان چهار ساعت تمرین را دارم و روزی دو وعده برنامه بدن‌سازی انجام می‌دهم. بهخصوص صبح‌های زود و عصرها تمرین‌های بیخ‌نوری را دارم و شب‌ها به تمرین دو می‌پردازم.

آیا برای این ورزش لازم است تغذیه خاصی داشته باشید؟

برای آنکه بتوانی ورزشکار موفقی باشی، به برنامه خواب و تغذیه درست به علاوه تمرینات